

In de Bijbel wordt de val van de mensheid in de eerste drie hoofdstukken van Genesis beschreven. Adam en Eva worden door God geschapen en ze leven vredig in het Paradijs. God geeft aan dat ze van alle gewassen in deze tuin mogen eten, behalve van één boom, de Boom der Kennis van Goed en Kwaad. Als ze daarvan eten zullen ze sterven. De slang verleidt Eva en zij eet toch een vrucht van de boom. Even later geeft zij Adam ook een vrucht van de boom. Dan is God kwaad en Adam en Eva worden verbannen uit het Paradijs. Dit verhaal kan op veel manieren verklaard worden.

In de Kabbalah wordt deze tekst letterlijk opgevat en worden Adam en Eva als echte mensen gezien. In het Oude Testament wordt de genealogie van Adam t/m Solomon helemaal beschreven. Een andere visie is dat dit een mythologisch verhaal is en dat Adam en Eva symbool staan voor de polariteit van mannelijk en vrouwelijk en dat ze verwijzen naar ons zelf- en onderbewustzijn. In de Christelijke kerk wordt vanaf 600 (na Chr.) de zwaarte van dit verhaal benadrukt. Wij, de mensen hebben **gezondigd** tegen God. Nu moeten wij *in het zweet des aanschijns hard werken* en de vrouw brengt haar kinderen ter wereld *in barensnood*. Daarmee wordt het Paradijsverhaal de **val in zonde**.

De val van de mensheid wordt in de westerse esoterie vanuit een ander perspectief beschreven. In het vorige hoofdstuk werd de rol van de creatieve hiërarchieën geschetst. De mens was lang geleden de onderste schakel in deze reeks samenwerkende bewustzijnen die, luisterend naar *het Woord*, de schepping vorm gaven. Voor alle duidelijkheid: de schepping omvat in principe alle sterrenstelsels, maar het verhaal van de mensheid beperkt zich tot de Aarde. De mens is een Goddelijke intelligentie die in het grote plan alleen voor de Aarde een scheppende functie heeft. Voor de val hadden we de beschikking over hele sterke creatieve krachten. Dat was mogelijk omdat ons bewustzijn verbonden was met de hiërarchieën boven ons en daarmee konden we invloed uitoefenen op de evolutie van de rijken onder ons (dieren, planten en mineralen). We zijn dat toen gaan doen met te veel eigen-belang, waardoor het hele systeem uit balans raakte. We waren hierin niet alleen. Er was een afvallige groep engelen die ons stimuleerde om de volledige glorie van de vormwerelden te beleven en te **heersen** binnen de fysieke dimensie. Zij worden de *Luciferiaanse* Engelen genoemd en hier ligt een verband met de *slang*, die Eva verleidde om van de Boom der Kennis van Goed en Kwaad te eten. We hadden toen nog geen aards lichaam en ons bewustzijn was stationair in de astrale dimensie (H3).

In het grote samenwerkende lichaam van de creatieve hiërarchieën is alles met alles verbonden en onze acties van energie samentrekken en vasthouden werden tot in de hoogste hiërarchieën gevoeld. Dit verstoorde de levendige uitwisseling van energie in dit grote lichaam, waardoor alles uit balans raakte. De mensheid werkte niet meer binnen het Goddelijke plan. Toen werd er een noodplan ingesteld: de connecties met de creatieve hiërarchieën werden verbroken en de mens verloor zijn scheppende kwaliteiten. God is genadig en om toch nog een plek in het hele systeem te behouden, gaan we in een lagere evolutionaire cirkelgang verder, in een lichaam dat eigenlijk voor de dieren bestemd was.

Dat is de val: **het afdalen op de ladder van bewustzijnen**. De dieren leven in de fysieke dimensie en daarin is de Goddelijke polariteit opgesplitst in mannelijk en vrouwelijk. Voor de val hadden we een onzijdig zielsbewustzijn, maar nu gaan we door de **cirkel van reïncarnatie** en zijn we *of* een man *of* een vrouw.

We ervaren nu de helft van wat we eerst waren en je kan je in die *onheelheid* heel *alleen* voelen. Daarom zijn we onwillekeurig altijd op zoek naar een partner, om de heilheid weer te kunnen ervaren. De *zondeval* is dus niet de *val in zonde* maar de val in *afzondering*. Het verhaal van **de val** staat centraal in de hele Tarot. We gaan hier door een aantal voorbeelden.

- God voorspelt dat de mens zal sterven als hij van de Boom der kennis van Goed en Kwaad* eet. Sterven staat hier symbool voor het verliezen van ons **zielsbewustzijn**, dat buiten de tijd bestaat. Dat wordt verbeeld door Tarotkaart 0, de **Dwaas**. In het Paradijs hadden we een androgyn zielsbewustzijn. Als we de tekst goed lezen wordt dat ook beschreven. In Genesis 1:27 wordt Adam geschapen. Het Hebreeuwse woord **Adam** betekent **mens**. Dan staat er: *mannelijk* en *vrouwelijk* schiep hij hen. We kunnen dit zien als het *samengaan* van mannelijke en vrouwelijke kwaliteiten in één (ziels-) bewustzijn. Pas *daarna*, in Genesis 2:22 wordt **Eva** uit de rib van **Adam** geschapen en worden het twee losse mensen, een man en een vrouw.

- Na de val gaat een mens door de cirkel van reïncarnatie en daarin is hij *of* een man *of* een vrouw. Alles in de fysieke wereld is verdeeld in polariteiten en elk mens heeft *in zichzelf* ook mannelijke en vrouwelijke kwaliteiten. Adam en Eva (verbannen uit het Paradijs) staan op een dieper niveau symbool voor ons **zelf-** en **onderbewustzijn**. In onszelf zijn we ook verdeeld in een Adam en een Eva, in een *denkend* zelfbewustzijn en een *voelend* onderbewustzijn. Deze twee zijn vaak genoeg in strijd met elkaar. Dit wordt in hoofdstuk 12 nader beschreven. 14 van de 21 Tarotkaarten gaan over ons zelf- en onderbewustzijn en hoe die twee in balans met elkaar zouden kunnen werken.

- God heeft ons niet echt verbannen. Het afdalen naar de cirkel van reïncarnatie is een verlaging van ons bewustzijn. Dat is een gegeven, maar de genade van God is nog steeds bij ons. We kunnen ons tijdens ons leven in *carnio* (in een lichaam van vlees en bloed) bewust richten op het hervinden van onze Goddelijke oorsprong. Dat is een innerlijke weg en daarover gaan de **Kabbalah** en de **Tarot**. We kunnen ons volledige Goddelijke potentieel gaan verkennen en *herbeleven*. Dan kunnen we onze plek binnen de reeks van creatieve hiërarchieën weer bewust innemen.

* De Boom der kennis van Goed en Kwaad is een andere boom dan de Levensboom (die een grote rol speelt in de Kabbalah). Beide worden genoemd in het Paradijsverhaal.